
BUITENGEWOON UITWERKSEL VAN EEN BLIKSEMSLAG.

Den 25 Mei van het vorige jaar barstte een hevig onweder uit boven het dorp Hamois, gelegen aan de boorden der Ourthe. Een jong man bevond zich op het veld met eene talrijke kudde schapen, toen hij door het nadcrend onweder bewogen werd naar huis terug te gaan. Op den top van een berg, door de landlieden Gay-Vieux-Sarts genaamd, gekomen, en wel op een naauwen en moeilijken weg, plaatsten zich de schapen in twee van elkander gescheiden groepen, met de koppen tegen elkander gedrukt en weigerden verder te gaan. De herder koos eene schuilplaats achter een struik om daar het eind van het onweder af te wachten. Zijn broeder ziende dat hij niet kwam, besloot hem te gemoet te gaan en was niet meer dan 20 el van hem verwijderd, toen een vreeselijke donderslag hem deed stilstaan. Bij menschengheugenis was nog nooit zulk eene ontlading waargenomen. De herder en zijne geheele kudde waren door den bliksem getroffen, hij zelf was geraakt op de kruin van het hoofd, al zijn hoofdhaar, van zijn hals af, was verdwenen, en de bliksem had een streep achtergelaten, zoowel op zijn hoofd en aangezicht als op zijne borst.

Van de 152 schapen, waaruit de kudde bestond, waren er ongeveer 126 gedood. Zij waren allen met bloed bedekt en hunne wonden waren even verschillend als zonderling; van sommigen was het hoofd doorkliefd, dat van anderen was geheel doorboord, van enkelen waren de beenen gebroken enz.

De bliksem heeft zich als een vuurregen verspreid over eene uitgestrektheid van meer dan 60 ellen in de lengte en over eene breedte van meer dan 15 ellen.

DE LA RIVE, dit geval aan de dagbladen ontleenende, herinnert daarbij, dat reeds vroeger door D'ABADIE een dergelijk geval was medegedeeld van nog uitgestrekter aard, dat in Ethiopie plaats greep, waar eene kudde van 2000 schapen door een enkelen bliksemslag werd gedood.

Van dit voorval had hij reeds melding gemaakt in zijn *Traité de l'électricité*; in de *Biblioth. univ.* van den 20 Junij 1865 voegt hij er nog de volgende opmerking bij:

„In het algemeen is het bekend, dat eene opeenhooping van menschen of dieren in de open lucht het gevaar van door den bliksem getroffen te worden kan vermeederen, hetzij door op een gegeven punt de hoeveelheid der geleidende massa te vergrooten, hetzij vooral door de dampkolom, die als een gevolg der ademhaling opstijgt en die een goede geleider is voor den bliksem tot de plaats zelve, vanwaar zij uitgaat. In het huidige geval vereenigden zich verscheidene oorzaken, waardoor zoowel de herder als de kudde gevaar liepen door den bliksem getroffen te worden. Vooreerst bestond de kudde uit schapen, die, wanneer zij verschrikt worden, gewoon zijn zich tegen elkander aan te drukken, waardoor de stroom warme en vochtige lucht vermeederd wordt; ten tweede vond deze opstijging plaats op den top van een vrij hoogen berg.”

Dat het niet raadzaam is bij een onweder onder een boom eene schuilplaats te zoeken, is genoegzaam bekend. DE LA RIVE geeft daarenboven den raad alsdan hoog gelegene plaatsen te vermijden en zich zooveel mogelijk van ieder ander levend wezen afgezonderd te houden. Niets bij voorbeeld zou gevaarlijker zijn bij een onweder, dan een troep soldaten, in rijen aaneengesloten en met opgestoken bajonetten marcherende.

Hg.